

вата позиция къмъ пункта 14. Турските войски се опитаха да се противопоставятъ противъ това движение, но не успѣха да спратъ дѣсното крило на неприятеля, който нападна силно пункта 14.

Както вече казахме, на тази позиция, която бѣше злѣ защищена отъ нѣколко набѣрза рѣка въздигнати укрѣпления имаше само двѣ ордия и два баталиона. Разсколебани отъ огъня на Русите и нападнати върху една мѣстностъ безъ никакво прикритие отъ неприятеля, който възползуванъ отъ неравността на мѣстото, можа, безъ да бѫде обезпокояванъ, да повѣде въ атака голѣми масси, тѣзи баталиони бидоха принудени да изпразнятъ позицията и да отстѫпятъ назадъ. Баталионните подѣржки, изпратени отъ пункта 11, не сполучиха да отблѣснатъ неприятеля, а се принудиха и тѣ тѣй сѫщо да отстѫпятъ и да се присъединятъ къмъ другите на пункта 11; едно ордие, на което конетъ непристигнаха дѣ врѣме, неможа да бѫде откарано заедно съ другите, ала не забравиха да му взѣматъ затвора.

Още отъ самото начало на сражението, Османъ-паша не прѣставаше да испраща подкрепления при пункта 11; освѣнъ това, понеже се боеше да не би нѣкоя неприятелска колона да се появи откъмъ стрѣмнината